

Hajdani bihari népjátékok

Pattanjbolha

Először egy törölközőt kérnek a háziasszonytól, aki igyekszik eltenni kéz alól. Tudja, hogy minek kell. Azért megkérdezi: Minek ez? S aztán:

– Nem, nem adok. Még szétveritek.

Végül is beadja a derekát.

– Bánom is én, csak szét ne verjétek.

De nem is annyira a törölközőt félti, inkább attól fél, hogy nagyot ütnek egymásra, s verekedés lesz a vége. A törölközőt jól megcsavarják, titokban vízbe mártják, hogy még nagyobbát sújtson, de úgy, hogy meg ne lássa a háziasszony. Olyan is volt, hogy követ vagy bicskát csavartak bele, ha valakinek nagy haragosa volt. A bíró (játékvezető) megkérdezte a lánytól: kit akar magának? A lány megsúgta a választottja nevét.

– Hány csókot kérsz tőle?

A lányok csak egyet kértek, mert úgy illett. A fiú odament hozzá, lehajolt és megcsókolta. Akkor először a bíró jót húzott a hátára a csavart törölközővel Hadd pattanjon a bolha! Utána a fiún volt a sor, hogy válasszon magának egy lányt. Visszahívhatta ugyanazt is. De ő már nem egy csókot kért, tízet is. Virtuskodott, inkább elszenvedte az ütések, csak csókolhassa a lányt.

Jegesmedve

Amelyik legényt ide kiválasztották, az vagy haragosa volt a többinek, vagy bolondos volt, szeretett bohóckodni, megnevettetni. Szalmakötéssel, amivel aratáskor a kévét szokták kötni, becsavarták a talpától a feje tetejéig, hogy csak épp mozogni tudott. Jó szorosan. Csak a szájának hagytak egy kis nyílást. Majd a derekára egy kötelet kötöttek, s valamelyik megfogta a végét, mintha pórázon vezetné. Ezután kezdődött a tánc! Akkor még csak citera volt, hát citerával húzták neki. Körülállták, neki meg táncolnia kellett. Ahogy úgy össze volt kötve, nagyon nehezen tudott mozogni. Ha nem akarta elkezdni, a kötéssel megráncigálták a derekát. Volt mikor elesett. Ezen aztán nevettek! Hát hogyan, nem tudott felállni!

Nyíljon a rózsza!

Egy szűrt szépen kiterítettek a konyha közepére. Egy fiú alábújt. A két kezét bedugta a szűr ujjába, s szépen feltartotta. Az arcát, meg mindenit eltakarta a szűr.

– Na, most mondd: nyíljál ki bimbórózsa!

– Nyíljál ki bimbórózsa!

Először az egyik ujján, majd a másikon jó sok vizet beleöntöttek. Mikor magához tért a szűr alatt a legény, már csupa víz volt. A haragtól felugrott, a szűr ujját akaratlanul széttárta, s közben maga a szűr is emelkedett, így nyílt ki a rózsza.

Forrás: Bihari Napló – a nagyvárad Fáklya melléklete. 1972. 15.